

FARNÍ SBOR ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V RŮŽDCE

Růždka 138, 756 25, tel. 721832383, e-mail: ruzdka@evangnet.cz, <http://ruzdka.evangnet.cz>

Výroční zpráva o životě Farního sboru ČCE v Růždce za rok 2006

Výroční zpráva není jen pouhou nutností vyplývající z církevních řádů a běžnou povinností každé slušné neziskové organizace, ale doufám, že pro nás také možností ohlédnout se za životem sboru v uplynulém roce, snad také impulzem k dalšímu rozhovoru nad životem našeho sboru a také (možná především) - příležitostí k vděčnosti. I po roce 2006 je k ní myslím příležitost.

Tušíme, že čísla a informace v ní obsažené nemohou plně vystihnout atmosféru nebo směřování našeho sboru, vztahy mezi jednotlivci či sborovými skupinami - a přece právě na tom záleží víc než na těch mnoha číslech.

Letošní zpráva se nebude v mnohém lišit od té minulé, přesto doufám že jí věnujete pozornost. A můžete si třeba v duchu zahrát hru: „Najdi deset rozdílů“ (oproti té minulé:-).

Východiskem a středem sborového života jsou **nedělní bohoslužby**. Letos jsme se k nim sešli v Růždce 57krát (včetně svátků) za průměrné účasti 66 účastníků. Na Bystřičce 22krát (průměr 15 účastníků) a na Malé Bystřici 18krát (5úč.) Loni jsme se (mimo jiné) věnovali v kázáních několika větším cyklům (epištol Jakubova, Desatero a Zjevení Janovo). Asi šestkrát byly společné bohoslužby s dětmi. Dík patří aktérům z řad mládeže, kteří se na přípravě a provedení těchto bohoslužeb občas podílejí a přispívají k jejich oživení. Ne vždy se podaří, aby byly tyto dětské bohoslužby „zábavné“ - ale snad i v tom se mohou děti cvičit - že na bohoslužby nechodíme „pro zábavu“ a jenom, když se nám to zrovna líbí.

Večeře Páně byla v našem sboru vysluhována 16krát. Za připomenutí stojí, že Synod naší církve v květnu usnesl, že VP se mohou účastnit také děti. Není to „rozhodnutí shora“, ale odraz šířící se praxe ve sborech naší církve. V našem sboru je tato možnost (alespoň teoreticky) již delší dobu.

Trochu znepokojující je číslo účasti na bohoslužbách v Růždce - 66. O čtyři méně než loni a za poslední čtyři roky úbytek asi o 10. Otázkou je, zda naznačuje trend, nebo je pouze dočasné. Mohu-li položit provokativní otázku, tak: *Čím je pro nás neděle a čím bohoslužby? Je neděle **dnem Páně** - to znamená, že nepatří tak úplně nám - anebo je to pouze **den našeho volna**, kdy si podle svého okamžitého rozpoložení, nálady, únavy, počasí nebo množství domácích práce rozhodneme, co se nám zrovna chce či nechce? A když se nám chce, tak teda zajdeme třeba i na ty bohoslužby...* Nejen staršovstvo a farář mají myslím nad čím přemýšlet.

Poměrně pravidelně při bohoslužbách zpívala mládež, za což jí patří dík. Doprovod společného zpěvu se obohatil také o housle - díky Nikol Píchalové. Při bohoslužbách na Bystřičce začala pravidelně doprovázet Jana Dančáková. V Růždce vytrvale doprovázejí Jitka a Hanka Frenštacké, děkujeme.

I v loňském roce se konalo několik **sborových dnů** s hostem, přednáškou a většinou společným obědem. Bratr Ondřej Titěra mluvil o „Liturgii všedního dne“, bratr Zdeněk Susa o „Zdraví, nemoci a umírání“, při slavnosti u pomníčku promluvil br. farář Jiří Kabíček, při setkání seniorů vzpomínal bratr farář Jaroslav Voda, manželé Krupovi mluvil o pouti do Santiaga de Compostela. Kázáním nám dále posloužili bratři a sestry: Štěpán Janča, Jan Keřkovský, Ota Mikoláš, Jana Urbanová, Blahoslav Hájek, Pavel Fojtů, Pepík Hurta, Radka Včelná, Filip Keller, Dan Staniek a Bernard Martin, z vlastních zdrojů v případě potřeby vypomohli bratři Jan Kočib a Jan Dančák. Konalo se pravidelné setkání seniorů, dík za přípravu patří sestře Hurtové a bratru Kočibovi.

K **biblickým hodinám** (Rozhovorům nad Biblií) jsme se opět scházeli v období vegetačního klidu - mezi říjnem a Velikonocemi. Dokončili jsme výklad modlitby Páně a pak více či méně kreativně přemýšleli nad knihou proroka Jonáše, knihou Rút a nad dalšími biblickými texty (někdy i těmi, nad kterými se následující neděli kázalo). Schází se nás kolem dvanácti účastníků různých generací.

Probíhá **konfirmační cvičení** - v průběhu roku došlo ke spojení dvou konfirmačních ročníků - takže konfirmandů je v tuto chvíli 8. Ke konfirmačnímu cvičení patří také společné víkendové či týdenní pobyty s dorostem a konfirmandy dalších sborů našeho seniorátu - zpravidla na chalupě na Končinách v

Hošťálkové. Loni to bylo v říjnu a program pro nás připravoval bratr Filip Keller, celocírkevní farář pro mládež.

K **náboženství** se scházíme s mladšími dětmi na Bystřičce ve škole (asi 10 dětí), se staršími v Růžďce na faře (asi 5 dětí). S výukou mladších dětí občas pomáhá sestra Andrea Kovářová. S mladšími probíráme vybrané příběhy Starého zákona, se staršími přemýšlíme nad Apoštolským vyznáním víry.

Nějakou dobu také probíhalo zpívání dětí před bohoslužbami - kvůli malé účasti dětí však bylo zrušeno. Otázka, zda je na vině nezáměr o toto zpívání, nebo spíš, že se rodičům nepodaří děti na půl desátou na faru vypravít.

Staršovstvo se loni sešlo osmkrát a řešilo jak běžné provozní záležitosti sboru a církve, tak i otázky, které se objevily třeba v souvislosti s tématem synodu „Budování sboru“. Presbyteři také navštěvují členy sboru ve svém obvodu, především pak u příležitosti životních jubilejí, podílejí se na distribuci sborového časopisu.

Na jaře jsme hostili okrskovou presbyterní konferenci na téma „Budování sboru - zkušenosti odjinud“

Byla dokončena rekonstrukce chrámových varhan a u příležitosti jejich znovuuvedení do provozu proběhl **varhanní koncert** celocírkevního kantora Ladislava Moravetze.

Sborový časopis „Ozvěny“ vyšel v loňském roce pouze čtyřikrát. (Zdá se, že nižší četnost nikomu nevádí.) Stále schází „šéfredaktor“, který by si vzal jeho přípravu na starost. Poděkování patří Tomáši Píchalovi ml. za grafické zpracování a všem, kdo píše články a zprávy z akcí.

V roce 2006 proběhly 3 křty dětí, 6 pohřbů a jedno požehnání sňatku. Počet členů sboru byl ke konci roku podle kartotéky 517. Celkem proběhlo zhruba 360 různých shromáždění, setkání a akcí.

Za zmínku snad stojí i to, že kazatel sboru vstoupil do druhé poloviny období, na které je v tomto sboru povolán a nebrání se rozhovoru nad tím, co bylo, co mělo a nemělo být - a co by mohlo být dál...

Za další okruhy sborového života - nedělní školu, mládež, dorost, střední generaci, modlitební večery a za hospodaření sboru jsou samostatné zprávy.

Na závěr to, co bylo již připomenuto na začátku - vděčnost - také všem, kdo našemu sboru věnují svůj čas, um, finance, modlitby. Je jich dost (- to neznamená, že by jich nemohlo být více:), často jsou to maličkosti, kterých si možná na první pohled nevšimneme a někdy zapomeneme poděkovat. Třeba i za pouhou přítomnost, která pro někoho může něco důležitého znamenat. Takže všem, kdo sbor berou za svůj druhý domov a pro druhé jej vytvářejí (se vším, co k tomu patří) alespoň takto anonymně děkuji - a ostatní zvu, aby se také přidali.